

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον κ. Υπουργό Οικονομικών

Θέμα: Μη βιώσιμο το υποτιθέμενο πρωτογενές πλεόνασμα

Η κυβέρνηση πανηγυρίζει για την επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος στον Κρατικό Προϋπολογισμό. Πανηγυρίζει γιατί εφάρμοσε ένα από τα σκληρότερα πακέτα μέτρων, ύψους 11 δις ευρώ, που ψήφισε το Νοέμβριο του 2012, που έπληξε σφοδρότατα την κοινωνία, με περαιτέρω φορολογικές επιβαρύνσεις και τεράστιες περικοπές δαπανών, ιδιαίτερα στον πυρήνα του κοινωνικού κράτους.

Η κυβέρνηση, όμως, λέει τη μισή αλήθεια. Διότι συμπεριλαμβάνει στα έσοδα τις επιστροφές κερδών των κεντρικών τραπεζών, οι οποίες μέχρι τον περασμένο Νοέμβριο ήταν 2,2 δις ευρώ. Με βάση όμως το μνημόνιο, οι επιστροφές αυτές δεν υπολογίζονται στους στόχους – ούτε είχαν προβλεφτεί στον Προϋπολογισμό. Επομένως, στην ουσία ο κρατικός προϋπολογισμός του 2013 έκλεισε με πρωτογενές έλλειμμα, ύψους τουλάχιστον 1,5 δις ευρώ. Ποιο συγκεκριμένα:

Τα καθαρά έσοδα του Τακτικού Προϋπολογισμού, αφαιρώντας τις επιστροφές των κεντρικών τραπεζών, υπολείπονται του στόχου κατά πάνω από 500 εκατ. ευρώ.

Για να αντισταθμίσει αυτήν την υστέρηση, η κυβέρνηση μείωσε ακόμα περισσότερο τις πρωτογενείς δαπάνες (-1,1 δις ευρώ έναντι του στόχου), ενώ και οι επενδυτικές δαπάνες μειώθηκαν κατά 200 εκατ. ευρώ.

Ακόμα, κι αν καταφέρετε να εμφανίσετε πλεόνασμα σε επίπεδο Γενικής Κυβέρνησης, η ουσία δεν αλλάζει. Το πρωτογενές πλεόνασμα, με τον τρόπο που προσπαθείτε να το επιτύχετε, είναι κοινωνικά άδικο, οικονομικά αναποτελεσματικό και μη βιώσιμο.

Πλεόνασμα που επιτυγχάνεται με τη μείωση δαπανών και την αναστολή πληρωμών δεν μπορεί να πάει μακριά, έχει ένα πολύ σαφές όριο που είναι το μηδέν. Ένα πλεόνασμα για να είναι βιώσιμο απαιτεί την αύξηση των κρατικών εσόδων και αυτό μπορεί να γίνει μόνο με την αύξηση του εθνικού εισοδήματος. Η πολιτική της λιτότητας όμως οδηγεί ακριβώς στο αντίθετο: η μείωση των δαπανών και των μισθών μειώνει τα εισοδήματα και, κατά συνέπεια, τα φορολογικά έσοδα. Υπάρχει μόνο ένας τρόπος για να εξασφαλιστεί η επιστροφή της χώρας στις αγορές κεφαλαίου, που δεν είναι άλλος από τη μεγέθυνση της οικονομίας, με την υιοθέτηση αναπτυξιακής πολιτικής.

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

Ο μόνος τρόπος που θα μπορούσε να συμβάλλει το πρωτογενές πλεόνασμα στην επιστροφή της Ελλάδας στις διεθνείς αγορές είναι με τη διατήρηση της βιωσιμότητάς του, δηλαδή να μπορεί να επαναληφθεί για πολλές συνεχόμενες χρονιές.

Με την πολιτική που εφαρμόζετε, πόσο πιθανή είναι μια τέτοια εξέλιξη;

Με ένα λογιστικό και μη βιώσιμο πλεόνασμα πόσο εύκολο είναι οι αγορές να μας δανείσουν;

Η πολιτική της επεκτατικής λιτότητας, που επιβάλλει η τρόικα, έχει αποδειχθεί καταστροφική για την ελληνική οικονομία και κοινωνία, όμως η «επίτευξη» πρωτογενούς πλεονάσματος χαρακτηρίζεται από την κυβέρνηση ως «ιστορία επιτυχίας». Είναι; Αρκεί αυτό από μόνο του προκειμένου να επιστρέψει η Ελλάδα στις διεθνείς αγορές;

Αθήνα, 20 Ιανουαρίου 2014

Η Ερωτώσα Βουλευτής

Μαρία Κόλλια Τσαρουχά
ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων
Βουλευτής Ν. Σερρών